

200703702/1.

Datum uitspraak: 25 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

, mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/6349 van de rechtbank
's-Gravenhage van 23 april 2007 in het geding tussen:

appellante

en

Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 april 2007, verzonden op 7 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 11 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. L. van Bottenburg,
ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

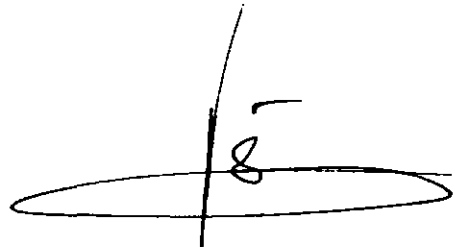
w.g. Van Bottenburg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 juli 2007

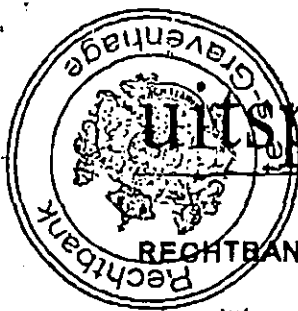
422

Verzonden: 25 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/6349

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van gestelde Burundische nationaliteit,
V-nummer:
mede namens haar minderjarige kinderen,

geboren op
V-nummer:

geboren op
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. H.B. Boogaart, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,

Voorheen de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,

(Immigratie-en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: mr. C. Gullen, ambtenaar ten departemente.

1. **Ontstaan en loop van het geding**

1.1. Op 15 februari 2003 heeft eiseres, mede namens haar minderjarige kinderen, een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft deze aanvraag bij beschikking van 9 januari 2006 afgewezen.

1.2 Bij beroepschrift van 3 februari 2006 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn bij schrijven van 8 februari 2006 ingediend.

1.3 Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft op 2 maart 2006 een verweerschrift ingediend. Zijdens eiseres zijn bij schrijven van 23 februari 2007 enkele recente rapportages over de situatie in Burundi in het geding gebracht.

1

1.4 Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 15 maart 2007. Eiseres en haar gemachtigde zijn aldaar verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1 Ter onderbouwing van haar asielaanvraag heeft eiseres, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiseres is geboren op te in de provincie in Burundi. Vanaf jonge leeftijd, eiseres denkt vanaf 1972, tot 1996 heeft eiseres met haar ouders in Tanzania gewoond. De moeder van eiseres is overleden aan malaria, de vader van eiseres is op 14 januari 2003 gedood door militairen van het regeringsleger in Gisuru. De echtgenoot van eiseres is op 3 februari 2003 gearresteerd en meegenomen door de militairen omdat hij Hutu is. Eiseres is toen met de kinderen gevlucht om hulp te halen. Eiseres heeft haar land van herkomst verlaten vanwege haar veiligheid omdat haar vader is gedood en haar man was meegenomen. Zij had geen reden meer om in haar land te blijven en zij was bang om ook te worden gedood. Daarbij is er niemand meer die voor haar en de kinderen kan zorgen.

2.2 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat niet aannemelijk is gemaakt dat de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Verweerder overweegt hiertoe dat, nu eiseres ter staving van haar aanvraag geen reis- of identiteitspapieren, documenten of andere bescheiden heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar asielaanvraag en niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van deze documenten niet aan haar is toe te rekenen, de oprechtheid van haar asielaanvraag op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan haar verklaringen. Eiseres is er naar het oordeel van verweerder niet in geslaagd haar asielaanvraag anderszins te onderbouwen. In dit verband heeft verweerder overwogen dat het onderzoek door de Koninklijke Marechaussee, de Kmar, naar het door eiseres overgelegde identiteitsdocument geen uitsluitsel biedt om te komen tot de conclusie dat dit document authentiek is. Het overgelegde document is ontoereikend voor eiseres om de door haar gestelde nationaliteit aan te tonen. Eiseres heeft verder geen enkel ander document overgelegd. Eiseres heeft voorts de vragen naar de door haar gestelde directe woonomgeving en bijzonderheden niet volledig en juist kunnen beantwoorden. Mede gelet op het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 17 januari 2005, kenmerk DVP/AM-865649/05, waarin gegeven dat er veel fraude voorkomt met betrekking tot de identiteitskaarten van Burundi, terwijl daartegen van overheidswege niet wordt opgetreden, hecht verweerder niet die waarde aan het door eiseres overgelegde identiteitsdocument die eiseres daaraan gehecht wenst te zien. Verweerder heeft geen aanleiding gezien het identiteitsdocument nader te onderzoeken nu het relaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert en de rapporten van de Taalanalyse van 9 mei 2003 en 14 juli 2003 uitwijzen dat de herkomst van eiseres niet herleidbaar is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi. Uit het rapport taalanalyse van 9 mei 2003 blijkt dat eiseres eenduidig niet is te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap in Burundi. Uit het rapport van 14 juli 2003 blijkt dat eiseres eenduidig is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Tanzania.

Met betrekking tot het door eiseres gestelde dat zij het tot haar vierentwintigste levensjaar in Tanzania heeft gewoond, waardoor de uitkomst van de taalanalyse verklaarbaar is, heeft verweerder overwogen dat zij hierin niet gevolgd kan worden nu haar spraak en taalgebruik niet duiden op een verblijf in Burundi van, afgaande op de verklaringen van eiseres, tenminste zes jaar. Gelet op de verklaringen van eiseres is het niet geloofwaardig dat niets in haar spraak zou wijzen op een herkomst uit, of langdurig verblijf in Burundi. Ten aanzien van de door eiseres overgelegde contra expertise heeft verweerder verwezen naar de visie hierop van Bureau Land en Taal, van december 2005 en 3 januari 2006. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het verslag van de contra expertise geen twijfel doet ontstaan aan de taalanalyse door Bureau Land en Taal. Nu de door eiseres gestelde herkomst niet geloofwaardig wordt geacht, kan aan de overige verklaringen evenmin enige waarde worden gehecht. Immers, de kern van haar asielrelaas betreft problemen die zij stelt te hebben ondervonden in Burundi, deels op grond van haar gestelde Hutu-afkomst.

2.3 In beroep heeft eiseres aangevoerd dat haar niet is te verwijten dat zij geen documenten heeft kunnen overleggen ter vaststelling van de reisroute. Voorts meent eiseres dat hiertoe ook geen noodzaak bestond nu zij gedetailleerd over de reis heeft verklaard op basis waarvan verweerder nader onderzoek had kunnen doen, maar dit kennelijk niet heeft willen doen. Het door eiseres overgelegde identiteitsdocument had nader onderzocht dienen te worden nu dit document tenminste een begin van bewijs vormt van de stelling van eiseres dat zij de Burundische nationaliteit heeft. Eiseres stelt dat door de verrichte contra expertise twijfel is ontstaan aan de juistheid van de conclusie van de zijdens verweerder uitgevoerde taalanalyse. Eiseres heeft bovendien een aantal substantiële details omtrent haar woon- en leefomgeving kunnen noemen. Voor iemand die niet veel onderwijs heeft genoten is het niet eenvoudig om de detailinformatie te geven zoals door verweerder verzocht. Eiseres weet ook niet alles precies en heeft op aandringen schattingen gemaakt waarvan de onjuistheid haar ten onrechte wordt verweten. Eiseres stelt dat zij voldoende informatie heeft verschaft omtrent haar afkomst en het taalanalyse-onderzoek derhalve onterecht is gedaan. Eiseres heeft zeer lange tijd in Tanzania gewoond waardoor de uitkomst van de taalanalyse niet verwonderlijk is. Gelet op de betrekkelijk geringe hoeveelheid informatie die zij niet kon verstrekken over Burundi, dient haar het voordeel van de twijfel te worden gegund. In beroep heeft eiseres gewezen op de situatie in Burundi die geen legitieme aanleiding geeft voor de beëindiging van het categoriale beschermingsbeleid. Verder heeft eiseres informatie in het geding gebracht omtrent de situatie van haar zoon ter onderbouwing van de stelling dat van hem niet verwacht kan worden terug te keren naar het land van herkomst, gelet op zijn gezondheidstoestand en de ervaringen uit het verleden.

Beoordeling van het beroep

2.4 Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, Vw 2000, kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van

herkomst; of

d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

2.5 Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige, levensbeschouwelijke of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.6 Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Burundi zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28, Vw 2000, moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiseres persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een dergelijke verblijfsvergunning moet worden verleend.

2.7 Verweerder heeft de aanvragen om toelating als vluchteling afgewezen, met toepassing van artikel 31, eerste lid, jo. artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich op grond van het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000, in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres toerekenbaar geen documenten heeft kunnen overleggen ter staving van haar identiteit, nationaliteit, asielrelaas en reisroute, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar aanvraag. Voornoemde omstandigheid maakt dat de oprechtheid van het asielrelaas op voorhand is aangetast en dat op voorhand afbreuk is gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat van eiseres conform het bepaalde in hoofdstuk C1/5.8 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) een grotere inspanning verwacht mag worden om de noodzaak van bescherming in de zin van het Vluchtelingenverdrag aannemelijk te maken.

Onder verwijzing naar de uitspraak van 27 januari 2003 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, ABRS, onder nr. 200206297/1, gepubliceerd in JV 2003/ 103, overweegt de rechtbank dat, indien er sprake is van omstandigheden, die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker, in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen. Van het asielrelaas moet een positieve overtuigingskracht uitgaan. In navolging van de uitspraak van de ABRS van 26 augustus 2003, in zaak nummer 200303048/1, overweegt de rechtbank dat ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000, een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, wordt afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Derhalve is het aan eiseres om de door haar aan haar aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken, niet aan verweerder om het tegendeel aannemelijk te maken. Verweerder kan in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit, dan wel het land of de plaats van herkomst van eiseres een taalanalyse laten uitvoeren. Door dat te doen is verweerder eiseres tegemoet gekomen in de voldoening aan de ingevolge voormeld artikel 31, eerste lid, Vw 2000 op haar rustende last om de aan haar aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel gerezen is aan de gestelde identiteit en nationaliteit, waaronder in voorkomende gevallen begrepen de stamafkomst of plaats van herkomst.

De rechtbank volgt eiseres derhalve niet in haar stelling dat verweerder de taalanalyse ten onrechte heeft verricht.

2.8 In het bestreden besluit heeft verweerder, onder verwijzing naar de door de taalanalisten uitgevoerde taalanalyse, zich op het standpunt gesteld dat het ongeloofwaardig is dat eiseres afkomstig is uit Burundi en de nationaliteit van dat land heeft. De door eiseres gestelde problemen worden daardoor evenmin geloofwaardig geacht nu deze zich in Burundi zouden hebben voorgedaan. Het geschil spitst zich toe op de vraag of verweerder zich (mede op grond van de conclusie van de taalanalyse) in redelijkheid op voornoemd standpunt heeft kunnen stellen. Dienaangaande oordeelt de rechtbank als volgt.

De taalanalyse op last van verweerder is blijkens de rapportages uitgevoerd door de taalanalisten werkzaam onder verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, zijnde Bureau Land en Taal, BLT. De taalanalisten die werkzaam zijn voor dit bureau worden op zorgvuldige wijze geselecteerd en staan onder voortdurende kwaliteitscontrole, zo is de rechtbank ambtshalve bekend. Eiseres heeft een rapport van 2 december 2005, van de door haar ingeschakelde expert dr. Vincent A. de Rooij, verbonden aan de universiteit van Amsterdam, ingebracht. Deze deskundige komt in zijn analyse van het door BLT verrichte taalonderzoek tot de conclusie dat de taalanalisten hun conclusie niet voldoende onderbouwd hebben.

Zoals de ABRS heeft overwogen, onder meer in de uitspraak van 24 maart 2005, mag verweerder in beginsel afgaan op de uitkomst van een taalanalyse, in zijn opdracht verricht, en is het aan de desbetreffende vreemdeling om, indien daartoe aanleiding bestaat, de juistheid ervan te betwisten met een eigen deskundigenbericht. Eiseres heeft een contra expertise overgelegd. De rechtbank overweegt dat gelst op de door verweerder in het geding gebrachte reacties van 8 december 2005 en 3 januari 2006, op het verslag van de contra expertise van eiseres, geen concrete aanknopingspunten bestaan om aan de juistheid van het resultaat van de taalanalyse van BLT te twijfelen.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres de door haar gestelde nationaliteit en herkomst niet aannemelijk heeft weten te maken. De omstandigheid dat eiseres ter staving van haar aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar aanvraag speelt hierbij een rol en doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Eiseres heeft voorts met haar antwoorden op vragen omtrent de door haar gestelde directe woon- en leefomgeving in Burundi, niet van het door haar gestelde positief weten te overtuigen. Hoewel eiseres heeft gesteld gedurende ruim zes jaar in Burundi woonachtig te zijn geweest, heeft zij voor de aannemelijkheid van haar stelling onvoldoende basale feitenkennis van Burundi. Gelst op de taalanalyse door BLT en het hiervoor overwogene heeft verweerder het relaas van eiseres in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten. Bijgevolg ontvalt de feitelijke grondslag aan de aanvraag van eiseres, mede ten behoeve van haar kinderen, tot het verlenen van een asielgerelateerde verblijfsvergunning. Eiseres kan, met haar kinderen, derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c of d, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen. De rechtbank komt deswege aan bespreking van de overige gronden van het beroep niet toe.

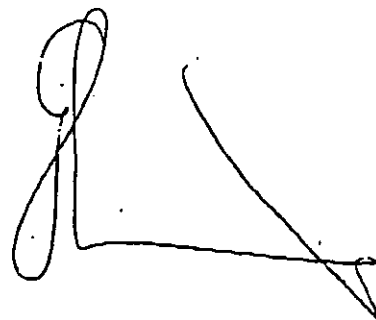
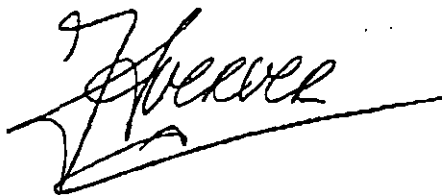
2.9 Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.10 Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van J.A.B. Peterse-Verver als griffier op 23 april 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 7. MEI 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

advokatenkantoor
nwe ebbingestraat

AK

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

tevens per fax: 070 - 365 1380

RAAD VAN STATE	
INCOMEN	
29 MEI 2007	
ZAAKNR.	
AAK:	✓
BEHANDELD: GR	PAR:

nieuwe ebbingestraat 45
postbus 1509
9701 bm groningen
telefoon 050-3122945
fax 050-3121299

mr a. allersma
mr h.b. boogaart
mr j.g. brands
mr b.h. werink
mr s. wierema

advocaten en procureurs

Groningen, 29 mei 2007

1879-A

Ons kenmerk: BO2304 - + kinderen/MvJ
Uw kenmerk: 0302.15.2004

Mijnheer, mevrouw,

appelante, geboren van Burundische nationaliteit, wonende te
mede ten behoeven van haar minderjarige kinderen geboren en
geboren in , voor deze zaak woonplaats kiezende te Groningen aan de Nieuwe
Ebbingestraat 45, ten kantore van de advocaat en procureur mr H.B. Boogaart, die hierbij
verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot indiening van dit rechtsmiddel,

komt hierbij in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 23 april 2007, verzonden 7 mei 2007.

Een kopie van de uitspraak wordt hierbij overgelegd.

Appelante kan zich niet verenigen met de bestreden uitspraak en voert daartoe de navolgende
grieven aan:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank het volgende overwogen: "naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres de door haar gestelde nationaliteit en herkomst niet aannemelijk heeft weten te maken. De omstandigheid dat eiseres ter staving van haar aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar aanvraag speelt hierbij een rol en doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Eiseres heeft voorts met haar antwoorden op vragen omtrent de door haar gestelde directe woon- en leefomgeving in Burundi, niet van het door haar gestelde positief weten te overtuigen. Hoewel eiseres heeft gesteld gedurende ruim zes jaar in Burundi woonachtig te zijn geweest, heeft zij voor de aannemelijkheid van haar stelling onvoldoende basale feitenkennis van Burundi. Gelet op de taalanalyse door BLT en het hiervoor

aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in een voorkomend geval
door de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar wordt uitgekeerd

stichting beheer dergengelden
advocatenkantoor
nieuwe ebbingestraat
ing bank 66.99.84.337

overwogene heeft verweerder het relaas van eiseres in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten".

Toelichting:

Appelante heeft ter staving van haar aanvraag wel een identiteitspapier overgelegd. Zij heeft immers een identiteitsdocument overgelegd. Weliswaar heeft de Koninklijke Marechaussee de authenticiteit van het document niet kunnen vaststellen, maar daarmee is nog niet gezegd dat het document niet authentiek is. Dat had aanleiding moeten zijn tot nader onderzoek. Overigens is ter zitting ook aangegeven dat appelante zelf heeft getracht in contact met de Burundese ambassade te Brussel te treden teneinde haar nationaliteit en identiteit te laten vaststellen. Zij heeft hierbij echter geen medewerking gekregen van de vreemdelingendienst, omdat deze heeft geweigerd het originele identiteitsdocument ter verificatie af te geven. In dit verband merkt appelante nog op dat de Dienst Terugkeer en Vertrek er kennelijk wel vanuit gaat dat zij de Burundese nationaliteit heeft. In het kader van de voorgenomen uitzetting wil deze dienst immers met appelante een aanvraag om een laissez-passer indienen bij de Burundese autoriteiten, waarbij dan ook het meergenoemde identiteitsdocument zal worden gebruikt.

De rechtbank is voorbij gegaan aan het gegeven dat appelante dus wel een identiteitsdocument had, zulks ten onrechte.

De rechtbank heeft voorts haar oordeel gebaseerd op het resultaat van de taalanalyse van het Bureau Land en Taal. Zoals ook uit de contra-expertise blijkt kan aan de conclusie van het Bureau Land en Taal geen doorslaggevende betekenis worden toegekend, omdat eiseres immers een belangrijk deel van haar leven in Tanzania heeft gewoond. Dat is een aspect waarmee onvoldoende rekening is gehouden. Althans er blijkt niet dat dit aspect nader is onderzocht. Hiermee is ook verklaard dat appellant niet voldoende basale feitenkennis van Burundi bezit. Zij heeft immers daar tekort gewoond om die kennis op te kunnen doen. Al deze omstandigheden in onderlinge samenhang gezien hadden de rechtbank ertoe moeten brengen om de Staatssecretaris op te dragen nader onderzoek te verrichten, ten onrechte is dat achterwege gelaten.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank het volgende overwogen: "bij gevolg ontvalt de feitelijke grondslag aan de aanvraag van eiseres, mede ten behoeve van haar kinderen, tot het verlenen van een asielgerelateerde verblijfsvergunning. Eiseres kan, met haar kinderen, derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c of d Vreemdelingenwet 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen. De rechtbank komt deswege aan bespreking van de overige gronden van het beroep niet toe."

Toelichting:

Appelante heeft aangegeven dat er grote zorgen zijn over de gezondheidstoestand en de sociale ontwikkeling van het minderjarig kind . Dit is een aspect wat tot nu toe onderbelicht is gebleven in de procedure. Uit de overgelegde informatie kan worden afgeleid dat kampt met ernstige gezondheidsproblemen en er is grote zorg over de sociale

ontwikkeling. Van hem kan onder deze omstandigheden in redelijkheid niet worden gevraagd naar het land van herkomst terug te keren.

Deze aspecten worden door de rechtbank terzijde geschoven met de redenering dat het in de procedure uitsluitend gaat om de positie van appelante. De rechtbank gaat hiermee voorbij aan de belangen van de minderjarige kinderen, zeker nu voor een onmenselijke behandeling dreigt indien hij wordt gedwongen terug te keren naar het land van herkomst. De rechtbank had dan ook de bestreden beslissing moeten vernietigen, teneinde de Staatssecretaris in de gelegenheid te stellen naar deze aspecten nader onderzoek te doen.

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard

Toelichting:

De rechtbank heeft aangegeven dat verweerder de aanvraag terecht heeft afgewezen. Appelante meent echter dat gelet op hetgeen zij heeft aangevoerd in de eerste en tweede grief die conclusie van de rechtbank niet kan worden gedragen door hetgeen de rechtbank heeft overwogen. Mede daarom is het beroep ten onrechte ongegrond verklaard.

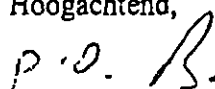
De bestreden uitspraak dient dan ook te worden vernietigd.

Conclusie

Appelante verzoekt de Raad van State het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en te bepalen dat een nieuwe beslissing moet worden genomen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak zal worden overwogen, kosten rechtens.

Afschrift dezes is verzonden naar de Staatssecretaris van Justitie, UPV Zwolle.

Hoogachtend,

H.B. Boogaart
Gemachtigde

 (MR. B.H. WERINK)

Bijlage